

Met andere ogen kijken
Serie: Wat leerde Jezus ons eigenlijk?

Weet jij nog wat jouw eerste baantje was?

Ik heb meerdere vakantie- en bijbaantjes. Ik heb krantjes bezorgd. Maar ik heb ook in fabrieken gewerkt. Bij de HERO en bij de GRADA. Dozen stapelen en flesjes op de band zetten. Ik heb stallen met legbatterij-kippen leeggehaald. Dat moest 's nachts gebeuren.

Mijn eerste baantje was aardbeien plukken bij de boer. Je moest dan een houten kistje vullen met aardbeien. En ieder vol kistje bracht je naar een verzamelpunt. Daar kreeg je dan een papieren bonnetje (*we praten over begin jaren tachtig*). En op zaterdag kon je dat bonnetje inleveren en kreeg je voor ieder bonnetje een bepaald bedrag. *Hoe meer bonnetjes, hoe meer geld...*

Ik verdiende nooit zoveel, want ik was niet al te handig. Maar sommigen waren razendsnel met plukken. En die verdienden natuurlijk veel meer.

Jij hebt je eigen verhaal. Je eigen eerste baantje.

En altijd is er een relatie tussen de geleverde prestatie en de beloning. Hoe meer uren je gewerkt hebt, hoe meer je verdient. Of hoe meer kilo's je geplukt hebt, hoe meer je krijgt. Logisch.

Een paar weken geleden hebben we vastgesteld dat Jezus niet zo veel onderwijs heeft gegeven over 'gemeente-zijn' of 'kerk-zijn'. Hij spreekt bijna nooit expliciet over de kerk. Het enige wat hij expliciet zegt is :

- dat de gemeente/kerk bestaat vanwege Jezus, de messias, de zoon van de levende God.
- dat de poorten van het dodenrijk haar niet zullen overweldigen.

Matteus 16

¹⁵Toen vroeg hij hun: 'En wie ben ik volgens jullie?' ¹⁶U bent de messias, de Zoon van de levende God,' antwoordde Simon Petrus. ¹⁷Daarop zei Jezus tegen hem: 'Gelukkig ben je, Simon Barjona, want dit is je niet door mensen van vlees en bloed geopenbaard, maar door mijn Vader in de hemel. ¹⁸En ik zeg je: jij bent Petrus, de rots waarop ik mijn kerk zal bouwen, en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet kunnen overweldigen.

Mocht je, in deze tijd van corona, twijfelen over het voortbestaan van de kerk. Ik kan je gerust stellen: de kerk zal altijd bestaan! Jezus staat er centraal. En waar Jezus centraal staat, daar is LEVEN. De poorten van het dodenrijk, de dood wint het nooit van het LEVEN!!

Het kan zijn dat de vorm veranderd. Sommige kerken komen bv. alleen nog in kleine groepen samen, anderen via de livestream. Wij kunnen gelukkig hier op een veilige manier samenkomen. Maar ook *onze vorm* van kerk-zijn evolueert, de liedjes veranderen, we hebben een elektrische piano en geen orgel, er zijn moderne begrijpelijke Bijbelvertalingen, we gebruiken powerpoint en video, enz.

De vorm is niet het wat de kerk, kerk maakt. De mensen, jij en ik, wij zijn leerlingen van *Jezus, de messias, de zoon van de levende God*. Dat is wat kerk, kerk maakt: Jouw aanwezigheid en Gods aanwezigheid

Het onderwijs van Jezus gaat vooral over het 'Koninkrijk van God' of het 'Koninkrijk van de Hemel'. Het Koninkrijk van God en het koninkrijk van de Hemel zijn synoniemen van elkaar. De Joden waren gewend om de naam van God niet uit te spreken, vandaar dat Mattheus spreekt over het Koninkrijk van de Hemel (in plaats van Koninkrijk van God). Daarmee komt hij zijn publiek tegemoet. En als Jezus over het koninkrijk spreekt, dan gaat het eigenlijk altijd over de houding, de hartsgesteldheid, die er heerst in zijn koninkrijk. Hij spreekt niet over een plaats, maar over een manier van leven, een manier van denken, voelen en handelen. Wat Jezus zegt over het koninkrijk is voor ons, *leerlingen van Jezus* bedoeld. Het onderwijs van Jezus over *het koninkrijk* is voor *de kerk* bedoeld. En daarmee geeft hij ons als gemeente toch heel veel instructie en richting.

Nu, terug naar de aardbeien:

We lezen Matteus 20 (BGT)

¹Jezus zei: *'Dit voorbeeld leert je iets over Gods nieuwe wereld. (NBV: Koninkrijk van de Hemel)*

Er is een man die een wijngaard heeft. Vroeg in de ochtend gaat hij op weg. Hij zoekt arbeiders om in zijn wijngaard te werken. ²Hij spreekt een bedrag met hen af: het normale loon voor een dag werken. En hij stuurt ze naar zijn wijngaard.

³*Later die ochtend gaat de eigenaar van de wijngaard weer op weg. Hij ziet mannen op straat die nog geen werk hebben. ⁴Hij zegt tegen hen: 'Ga maar in mijn wijngaard werken. Ik zal jullie een eerlijk loon geven.'* ⁵*De mannen gaan aan het werk.*

Om twaalf uur en om drie uur 's middags gaat de man opnieuw op weg. Weer stuurt hij de mannen die hij tegenkomt, naar zijn wijngaard.

⁶*Als de dag bijna om is, gaat de man nog één keer op weg. Weer ziet hij mannen op straat staan. Hij vraagt: 'Waarom staan jullie hier de hele dag zonder werk?'*

⁷*De mannen antwoorden: 'Niemand heeft ons vandaag werk gegeven.' Dan zegt de man: 'Ga maar in mijn wijngaard werken.'*

⁸*Als het avond is, zegt de eigenaar van de wijngaard tegen de man die zijn zaken regelt: 'Roep alle arbeiders en geef ze hun loon. Betaal eerst de mannen die het laatst gekomen zijn. En als laatste de mannen die het eerst kwamen.'*

⁹*De mannen die maar kort gewerkt hebben, zijn dus het eerst aan de beurt. Zij krijgen het normale loon voor een dag werken. ¹⁰De mannen die de hele dag gewerkt hebben, zijn het laatst aan de beurt. Zij denken: Wij zullen dan wel meer krijgen. Maar ook zij krijgen het normale loon voor een dag werken. ¹¹⁻*

¹²*Met het geld in hun hand komen ze bij de eigenaar van de wijngaard. Ze zeggen: 'Het is niet eerlijk! Die anderen hebben maar één uur gewerkt. Wij hebben de hele dag hard gewerkt in de hete zon. En nu krijgen zij evenveel als wij!'*

Een opmerkelijk verhaal. En ik weet niet hoe het jou vergaat. Ik heb je het verhaal van mijn kistjes aardbeien verteld. Vanaf mijn prille jeugd ben ik opgegroeid in een wereld waarin er een relatie is tussen de geleverde prestatie en de beloning. Ik begrijp die mannen wel die vanaf vroeg in de morgen gewerkt hebben! *Dat voelt niet eerlijk, niet rechtvaardig aan.*

Ik neem aan dat ook jij deze spanning voelt?

Maar Jezus heeft een reden dat hij deze gelijkenis vertelt. Hij wil zijn leerlingen wat leren. Dat lees je in vers 1

¹Jezus zei: 'Dit voorbeeld leert je iets over Gods nieuwe wereld.(NBV: Koninkrijk van de Hemel)

Met andere woorden: in Gods Koninkrijk geldt er een andere logica dan in onze wereld. Een andere logica dan die van de kistjes aardbeien.

Wat is dan die logica? Wat is er dan anders?

Dat lezen we op het eind van het verhaal:

¹³De eigenaar zegt tegen één van die mannen: 'Beste vriend, ik heb jullie niet oneerlijk behandeld. We hadden toch het normale loon afgesproken? ¹⁴Ga rustig naar huis met je geld. Ik wilde de mannen die het laatst kwamen, net zo veel geven als jullie. ¹⁵Het is mijn geld. Ik mag ermee doen wat ik wil. Waarom zijn jullie jaloers als ik anderen goed behandel?'

¹⁶Zo zal het gaan in de nieuwe wereld. Mensen die nu het laatst komen, zullen dan vooropgaan. En mensen die nu het eerst komen, komen dan achteraan.'

Zoals ik deze gelijkenis interpreteer:

De eigenaar van de wijngaard, dat is God. De wijngaard is Gods Koninkrijk.

En God nodigt iedereen uit in zijn Koninkrijk. Zelfs de passieven, zelfs degenen die helemaal niet op zoek zijn naar werk. Iedereen is welkom. En God behandelt iedereen rechtvaardig. Hij doet wat Hij beloofd heeft. Hij komt zijn afspraken na. Hij is betrouwbaar.

Maar er is geen relatie tussen de geleverde prestatie en de beloning!!

Dat heet genade!!

¹⁵Het is mijn geld. Ik mag ermee doen wat ik wil.

En dat vertelt je iets over de eigenaar van de wijngaard. Dat vertelt je iets belangrijks over God: *Hij schenkt zijn leven aan iedereen die bij Hem komt.* Dat is wat Hij wil: Zijn leven schenken aan iedereen!!

¹⁵.....Waarom zijn jullie jaloers als ik anderen goed behandel?'

En ik weet denk ik het antwoord op deze vraag...

Ik ben jaloers omdat ik denk volgens de patronen van onze wereld. *Ik denk dat er een relatie bestaat tussen het leven (vergeving/genade) dat God mij geeft en mijn inspanning...*

En dan beschuldigen wij God er soms van onrechtvaardig te zijn.... Wij vinden Hem onrechtvaardig omdat Hij niet handelt volgens wereldse maatstaven.

Denk daar eens over na...

Maar God zegt:

¹⁵Het is mijn geld. Ik mag ermee doen wat ik wil.

En zijn wil is dat jij het leven in zal zijn volheid ervaart.

En dat geeft Hij aan iedereen die bij Hem komt. Aan iedereen die op de uitnodiging van de landheer ingaat.

Het lijkt een beetje op het verhaal van de verloren zoon. De oudste zoon is boos en weet niet hoe gezegd hij is: *'al het mijn is het jouwe'*. De arbeiders van het eerste uur zijn gezegend, maar beseffen dit niet. Zij zijn al langer *'vrienden van de landheer/God'*. (¹³ 'Beste vriend')

AMEN